

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2072/2019
08.07.2021. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Гордане Џакула, чланова већа, у парници тужиоца Комерцијалне банке а.д. Београд, коју заступа Милан Петровић, адвокат из ..., против туженог АА из ..., ..., кога заступа Горан Стошић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 4898/2018 од 06.11.2018. године, у седници већа одржаној дана 08.07.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 4898/2018 од 06.11.2018. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова поступка по ревизији.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сурдулици П 237/2018 од 23.04.2018. године, одбијен је као неоснован основни примарни тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се тужени обавезе да му на име стицања без основа исплати износ од 5.759.296,76 динара, са законском затезном каматом обрачунатом на овај износ, сходно одредбама члана 277. Закона о облигационим односима, почев од 18.12.2012. године па до коначне исплате. Усвојен је евентуални тужбени захтев и обавезан тужени да тужиоцу на име неиспуњења обавезе по основу уговора о јемству од ...2010. године исплати износ од 5.759.296,76 динара, са законском затезном каматом, обрачунатом на овај износ, сходно одредбама члана 277. Закона о облигационим односима, почев од 18.12.2012. године, па до исплате. Обавезан је тужени да на име трошкова парничног поступка исплати тужиоцу износ од 479.768,00 динара, са затезном каматом, почев од дана извршности одлуке о трошковима, па до коначне исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 4898/2018 од 06.11.2018. године, укинута је наведена првостепена пресуда, укинута решење о извршењу Основног суда у Врању, Судска јединица Сурдулица Ив 161/2013 од 28.02.2013. године у целости, одбијен као неоснован тужбени захтев којим је тужилац захтевао да се обавезе тужени да тужиоцу на основу менице серије ... од ...2010. године, намири потраживања у

висини од 5.759.296,76 динара, са законском затезном каматом почев од 18.12.2012. године, па до исплате. Обавезан је тужени да тужиоцу по основу уговора о јемству уз уговор о репрограму кредита од ...2010. године намири потраживање у висини од 5.759.296,76 динара, са законском затезном каматом почев од 18.12.2012. године па до коначне исплате и обавезан тужени да тужиоцу исплати износ од 557.364,40 динара, на име накнаде трошкова парничног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену благовремено је изјавио ревизију тужени због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужилац је поднео одговор на ревизију.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду на основу члана 408. Закона о парничном поступку и налази да ревизија није основана.

У спроведеном поступку нема битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку на коју Врховни касациони суд у поступку по ревизији води рачуна по службеној дужности. Описно указивање на битну повреду поступка из члана 374. став 2. тачка 12. Закона о парничном поступку, није од значаја, јер не представља ревизијски разлог у смислу члана 407. истог закона. Наводи ревизије да је побијаном пресудом погрешно укинута непобијани, одбијајући део првостепене пресуде и о њему поново одлучено не утиче на правилност и законитост другостепене одлуке, јер је и апелациони суд одбио тужбени захтев у наведеном делу и тужилац га не побија ревизијом, нити за то има правни интерес.

Према утврђеном чињеничном стању између тужиоца и ДОО "ББ" ..., чији је директор тужени, закључен је дана 13.09.2010. године Уговор о репрограму кредита, на основу кога је кориснику кредита "ББ" д.о.о. ... одобрен репрограм укупног дуга по основу Уговора о краткорочном кредиту, уговора о отварању и вођењу текућег рачуна и по основу задужења за Visa business картицу у износу динарске противвредности 52.056,04 евра, што по средњем курсу на дан закључења уговора износи 5.457.774,06 динара. Дана ...2010. године између странака је закључен уговор о јемству, којим се тужени у својству јемца – платца обавезао да на први позив тужиоца као солидарни јемац испуни обавезу дужника по уговору о репрограму кредита уколико дужник то не учини. Приликом закључења уговора о јемству тужени је тужиоцу предао две сопствене менице, као инструмент обезбеђења потраживања. Тужилац је у складу са чланом 12. Уговора о репрограму кредита дана ...2012. године раскинуо уговор о репрограму кредита због неизвршења обавеза корисника кредита, чиме су наведеног дана доспеле за наплату све неизмирене обавезе, главница, камате и накнаде. Тужилац је наведену одлуку доставио препорученим путем дужнику и јемцу, туженом, али је достава била неуспешна јер су на датим адресама били непознати. Решењем о извршењу Ив 161/2013 од 28.02.2013. године усвојен је предлог за извршење и одређено спровођење принудног извршења. Како је тужени уложио приговор, решење о извршењу је стављено ван снаге, укинуте спроведене радње и поступак настављен као поводом приговора на платни налог. Вештачењем преко вештака економско-финансијске струке утврђено је укупно дуговање туженог према тужиоцу са обрачунатом затезном каматом пропорционалном методом и трошковима накнаде.

Непобијаним делом другостепене пресуде одбијен је тужбени захтев формулисан као менично потраживање тужиоца услед покретања поступка принудне наплате по истеку прописаног рока од дана доспећа менице.

Правилно је побиијаном одлуком примењено материјално право и то одредбе члана 124, 132. став 2, 997, 1013. и 1004. став 3. Закона о облигационим односима, обавезивањем туженог, као јемца платца да тужиоцу на основу уговора о јемству намири потраживање из уговора о репрограму кредита са каматом.

У овом случају тужени се уговором о јемству од 13.10.2010. године обавезао као јемац платац, што сагласно члану 1004. став 3. Закона о облигационим односима, подразумева да он одговара повериоцу на исти начин и под истим условима као што одговара и главни дужник и то за целу обавезу, с тим што поверилац, по свом избору има право да захтева испуњење било од главног дужника било од јемца, било од обојице истовремено. Ради се о облику јемства где јемац солидарно одговара са главним дужником и тужилац је као поверилац овлашћен да захтева испуњење од јемца пре него што је покушао да се за своја потраживања намири од главног дужника. Ревизијом се неосновано указује на повреду члана 1004. став 1. Закона о облигационим односима, јер уговором о јемству није прописано супсидијарно јемство, већ је изричито опредељен статус туженог као јемца платца (солидарно јемсто), чије су обавезе регулисане чланом 1004. став 3. истог закона. Супротно наводима ревизије тужилац није био у обавези да тужбом у овој парници обухвати и корисника кредита. Ревизијом се неосновано оспорава висина дуга, јер су спроведеним вештачењем обухваћене све уплате корисника кредита, на примедбе туженог вештак се изјаснио, а тужени није имао предлоге за додатно вештачење. Ревизијом се неосновано оспорава правилност примене материјалног права.

Како се ни осталим наводима ревизије не доводи у сумњу правилност и законитост побиијане пресуде, одлучено је као у изреци одлуке, на основу члана 414. став 1. Закона о парничном поступку.

**Председник већа-судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић